

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 31. lipca 1917.

Treść: (Nr 320.—322.) 320. Rozporządzenie, w sprawie produkcji surogatu piwa. — 321. Rozporządzenie o ochronie najmobierców w kilku gminach powiatów politycznych Baden i Gmünd (w Austrii Dolnej) — 322. Obwieszczenie, w sprawie ograniczenia używania rotacyjnego papieru do druku na gazety w miesiącu sierpniu 1917.

320.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, handlu jakoteż z Urzędem dla wyżywienia ludności z dnia 28. lipca 1917,

w sprawie produkcji surogatu piwa.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Do wyrobu i puszczenia w obrót surogatu piwa (§ 2.) potrzebne jest niezależnie od zastosowania postanowień § 3. niniejszego rozporządzenia, zezwolenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

§ 2.

Surogatem piwa po myśli niniejszego rozporządzenia są napoje, sporządzane z wody i z chmielu (ekstraktu chmielu) albo zastępujących chmiel goryczek tudzież z innych przymieszek z dodatkiem kwasu węglowego, z wyglądu i smaku podobne do piwa, lecz niebędące piwem (brzeczka piwną).

Napój takie wolno wyrabiać tylko w browarach.

§ 3.

Co do kontroli nad produkcją surogatu piwa mają zastosowanie postanowienia o opodatkowaniu piwa z tą zmianą, że urzędowe badanie produktu ogranicza się na stwierdzenie ilości, organa skarbowe mają jednak prawo badać produkt zgłoszony jako surogat piwa także pod względem zawartości ekstraktu.

Od surogatu piwa ma producent uiścić opłatę kontrolną w kwocie 2 K za każdy hektoliter.

Rozporządzenia ministeryalne z dnia 23. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 346, i z dnia 1. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 377, w sprawie ograniczenia produkcji piwa, należy stosować do surogatu piwa w taki sam sposób, jak do brzeczki piwnej, jednakże z tą zmianą, że hektolitr surogatu piwa przyjmuje się za cztery stopnie hektolitrowe ekstraktu.

§ 4.

Dodanie fermentu piwnego bez ograniczenia ilości, (przepis wykonawczy do podatku piwnego, § 6., II, A) tudzież opodatkowanej już brzeczki piwnej albo gotowego piwa w browarze jest dozwolone.

§ 5.

Kto napoje, wymienione w § 1., sposobem przemysłowym wyrabia lub sprzedaje, ma umieścić na beczkach lub blaszkach oznaczenie, że napój

jest surogatem piwa. Takiej samej nazwy należy używać w ofertach, fakturach i wszelkiej innej handlowej korespondencji.

Wszynk takich napojów dozwolony jest tylko w razie wyraźnego ich oznaczenia jako „surogat piwa“. Zabronione są wszelkie nazwy, które mogą wzbudzić mniemanie, że szynkuje się jakieś piwo, jak n. p. cienkie piwo, sztuczne piwo, napój zastępujący piwo lub t. p.

§ 6.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karali władze polityczne I. instancji grzywnami do 20.000 K lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podlega według obowiązujących ustaw karze surowszej.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Höfer wkr.

Mataja wkr.

Toggenburg wkr.

Wimmer wkr.

321.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa sprawiedliwości, Kierownika Ministerstwa robót publicznych i Ministra spraw wewnętrznych z dnia 28. lipca 1917

o ochronie najmoierców w kilku gminach powiatów politycznych Baden i Gmünd (w Austrii Dolnej).

Na zasadzie artykułu 1. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 34, o ochronie najmoierców, zarządza się:

(1) Postanowienia powyższego rozporządzenia mają zastosowanie do najmu mieszkań i lokalów handlowych w następujących gminach dolnoaustriackich:

1. Weissenbach nad Triestingiem (powiat polityczny Baden);

2. Böhmzeil, Gmünd i Wielands (powiat polityczny Gmünd).

(3) Postanowienia tego rozporządzenia odnoszą się także do podwyższeń czynszu najmu, które

po następujących dniach rozstrzygających stały się skutecznymi albo zostały umówione. Jako dzień rozstrzygający ustanawia się:

dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia dla Weissenbachu nad Triestingem;

dzień 1. maja 1917 dla gmin, wymienionych pod 1. 2.

(3) Postanowienia tego rozporządzenia mają zastosowanie również do podwyższeń stopy procentowej od hipotek, ciężących na wynajętych nieruchomościach w Böhmzeil, Gmünd i Wielands, które zostały umówione po dniu 1. maja 1917.

(4) Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Toggenburg wkr.

Schauer wkr.

Momann wkr.

322.

Obwieszczenie Kierownika Ministerstwa handlu z dnia 28. lipca 1917,

w sprawie ograniczenia używania rotacyjnego papieru do druku na gazety w miesiącu sierpniu 1917.

Na zasadzie § 3. rozporządzenia ministerialnego z dnia 12. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 103, zarządza, co następuje:

§ 1.

W miesiącu sierpniu 1917 należy ograniczyć zużycie rotacyjnego papieru do druku na gazety w porównaniu z ilością, dostawianą dotychczas dla każdej poszczególnej gazety a ustaloną przez Ministerstwo handlu. Wymiar tego ograniczenia wynosi przy dostawie miesięcznej do 10 wagonów 27% tej ilości,

przy dostawie miesięcznej do 20 wagonów 32% tej ilości, a

przy dostawie miesięcznej ponad 20 wagonów 37% tej ilości.

Dla gazet, którym dostawia się miesięcznie nie więcej niż jeden wagon, może Ministerstwo handlu z powodów na szczególne uwzględnienie zasługujących zezwolić na wyjątki od tego ograniczającego zarządzenia.

§ 2.

Zadrukowana tekstem powierzchnia gazety, wychodzącej raz na dzień, nie może w ciągu 4 tygodni wynosić więcej niż 325.080 cm^2 , co przy wielkości składu, wynoszącej $43 : 27 \text{ cm}$, to jest 1161 cm^2 , odpowiada rozmiarowi tekstu o 280 stronicach w 4 tygodniach.

Zadrukowana tekstem powierzchnia gazety, wychodzącej dwa razy dziennie, nie może w ciągu 4 tygodni wynosić więcej niż 436.536 cm^2 , co przy podanej wyżej wielkości składu odpowiada rozmiarowi tekstu o 376 stronicach w 4 tygodniach.

Dziennikom, które miały w styczniu 1917 przy pojawianiu się raz na dzień mniejszy wymiar zadrukowanej tekstem powierzchni aniżeli 325.080 cm^2 w 4 tygodniach lub przy pojawianiu

się dwa razy dziennie mniejszy wymiar zadrukowanej tekstem powierzchni aniżeli 436.536 cm^2 w czterech tygodniach, nie wolno przekraczać przeciętnego wymiaru swego tekstu w miesiącu styczniu 1917.

Numera niedzielne lub świąteczne nie mogą być większe od podwójnego wymiaru przeciętnego numerów z dni powszednich w ostatnich sześciu dniach poprzednich. Z okazji szczególnych wydarzeń może Ministerstwo handlu zezwolić na wyjątki od tych ograniczeń.

§ 3.

Obwieszczenie to wchodzi w życie w dniu 1. sierpnia 1917.

Mataja wr.

